

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00851/2011-01

Дана: 01.12.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Н.В. из Трстеника**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 01.децембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Н.В. из Трстеника** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-592/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Н.В. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Трстенику. Подноси пријаву за избор у Основни суд у Крушевцу и Виши суд у Крушевцу.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 16.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности наводи да је у посматраном периоду имала незнатан број укинутих одлука и то испод просека суда. У погледу оспособљености истиче да је у 2006.-2008.године задовољавајући број решених предмета а што се може утврдити на основу извештаја о њеном раду.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 515 констатован је престанак судијске дужности са 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-592/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка и оспособљености у смислу одредбе члана 14. Став 1 тачка 1, 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима а у вези времена израде одлука, остварења оријентационе норме и решавања старих предмета.

У одлуци се у делу разлога наводи да су се разлози за сумњу образовали у погледу оспособљености, обзиром да подносилац приговора у периоду који је сагледаван поступајући као судија Општинског суда у Трстенику није у више предмета израдила одлуку у року који се може оценити као примерен рок имајући у виду рокове из Закона о парничном поступку и сложеност предмета, односно одлуке, чиме је доведено у питање и право странака на суђење у разумном року. Подносилац приговора је у 2006.години израдила 18 одлука у року између 30 и 60 дана, а 6 одлука преко 60 дана, у 2007.години је израдила 23 одлуке у року између 30 и 60 дана а 14 преко 60 дана, а у 2008.години је израдила 16 одлука у року између 30 и 60 дана и 17 одлука преко 60 дана.

Подносилац приговора је радила парничну и делом ванпарничну материју(Ипв приговори у извршним предметима) у којима је у збиру остварила око половине минималне оријентационе норме.

Из трогодишњег извештаја Министарства правде који се односи на решавање старих предмета произилази да подносилац приговора није дала приоритет у решавању старих предмета. На почетку 2006.године је имала 17 старих предмета, а на крају те године је имала 15 старих предмета незавршених предмета, на крају 2007.године 12 старих незавршених предмета, а на крају 2008.године 13 старих незавршених предмета

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке је изјавила жалбу Уставном суду, у битноме истичући да тврдње дате у одлуци нису тачне, да јој није дата могућност да се изјасни у претходном поступку о наведеним чињеницама, да докази нису постојали у време доношења одлуке о престанку судијске дужности, да је побијана одлука по себи нова одлука, да по себи није допунска одлука и да је тиме повређено основно право *reformatio in peius* и забране дискриминације, као и право на правично суђење. У погледу чињеничног стања истиче да је нетачно да је она, као што је то закључио Високи савет судства остварила половину оријентационе норме, да није узет у обзир прилив предмета, а који је у посматраном периоду опадао, да су и поред смањења прилива предмета, на два конкурса уместо по један изабрано по двоје судија, што је довело до смањења предмета у раду, а да се то није имало у виду. У вези навода да није давала приоритет решавању старих предмета, указује да је у периоду од 23.12.2002.године до 23.02.2004.године била на боловању, а након тога користила и заостале годишње одморе. И за време боловања, а по изласку из болнице, израдила је све заостале одлуке које су се налазиле у њеном већу. По повратку са боловања примила је у рад велики број старих предмета, обзиром на датум пријема тих предмета, а да је и у посматраном периоду примала у рад и старе предмете након измене председника већа у тим старим предметима, да су то све били тешки и сложени предмети које је решавала до правоснажности, уз велике напоре и да је била позната по томе даје решавала старе предмете, а у том смислу се и позива на пресуде које је доставила. Сматра да је требало да се изврши анализа поступања по старим предметима не само у посматраном периоду већ и пре и након тог периода, а не само на основу статистичких података. Указује на пропуст да се прибави мишљење седнице свих судија и седнице свих судија непосредно вишег суда, да за решавање старих и компликованих предмета није битна сама брзина решавања спора већ квалитет решавања тог спора, да је имала мањи проценат укинutih одлука од њеног одељења. У вези времена израде одлука указује да је на дужину трајања израде одлуке утицала пре свега тежина предмета, а да је време израде код ње било приближно око 60 дана и да су те одлуке махом потврђиване, а што није узето у обзир, па из тог разлога сматра да испуњава све услове за избор.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 08.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Трстенику, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави датој на рочишту одржаном дана 08.09.2011.године подносилац приговора у битноме остаје код навода датих у правним лековима, а поред тога указује да је у периоду 23.12.2002.године до 23.02.2004.године била одсутна са посла због дужег боловања изазваног тежом повредом, да је након тога расформирано њено веће, а да је у договору са председником суда израдила одлуке у закљученим предметима, како се не би поново отварале расправе, а да је исте одлуке израдила у јануару и фебруару 2003.године. По повратку на посао добила је у рад изузетно сложене па и физички тешке предмете, а такође у рад је добијала и старе и сложене предмете од других судија по укидању, па да је све те предмете успешно решавала. У вези времена израде одлука указује да постоје и објективни разлози а који се односе на недостатак дактилографа, а такође и субјективни разлози, јер је инсистирала на квалитету одлуке, а не на њеној брзини. У погледу квалитета њеног рада доставила је одређени број пресуда.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Трстенику и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета укупно у раду 203 од тога 17 старих, решених 119 од тога 14 старих, остварење норме 38,73% 18 одлука израдила до 60 дана и 6 након 60 дана, 36 ожалбених 28 потврђених и 9 преиначених
Ипв предмета у раду 71 решено 65

2007.године

П предмета укупно у раду 224 од тога 30 старих, решених 135 од тога 23 стара, остварење норме 46,36% 23 одлуке израдила до 60 дана и 14 након 60 дана, 27 ожалбених 22 потврђене и 7 укинутих или 24,10%
Ипв предмета у раду 68 решено 56

2008.година

П предмета укупно у раду 216 од тога 31 старих, решених 156 од тога 25 старих, остварење норме 54,97% 16 одлука израдила до 60 дана и 17 након 60 дана, 34 ожалбених 23 потврђених, 4 преиначене и 8 укинутих или 22,90%
Ипв предмета у раду 53 решено 48

На основу увида у Т2 обрасце за све судије које су у посматраном периоду радиле у парничном одељењу утврђено је да је у 2006.години просек израде одлука у периоду од

30 до 60 дана био 8,5 одлука а да је подносилац приговора имала 18 одлука, а да је просек одељења у изради одлука након 60 дана био 2,16 одлука а подносилац приговора 6. Такође се констатује да је у 2007. години просек одељења за одлуке израђене од 30 до 60 дана био 8,5 а да је подносилац приговора имала 23 одлуке, а да је за одлуке након 60 дана просек био 3,33 а да је подносилац приговора имала 14 одлука. У 2008. години просек одељења за одлуке израђене у периоду од 30 до 60 дана је био 6,5 подносилац приговора је имала 16, а након 60 дана просек одељења је био 3 а подносилац приговора 17.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио, односно броја нерешених старих предмета у односу на просек одељења.

Подносилац приговора је у свим годинама у посматраном периоду имала задовољавајући квалитет рада, али, не и остварену оријентациону норму.

Чињеница је да је подносилац приговора имала недовољан број предмета у раду да би се остварила оријентациона норма, али и поред тога ни у једној од посматраних година није остварила ни коефицијент ажурности, јер је у 2006. години износио 6,19, у 2007. години 6,62 а у 2008. години 4,72.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законом прописаног рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења и то знатно и грубо, а овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број, па је тиме и озбиљно довела у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију.

Број одлука израђених након законом прописаног рока па и максималног рока на који се тај рок може продужити у односу на број решених предмета указује на несавестан рад и олако поступање у предметима, одсуства друштвене свести код подносиоца приговора у погледу статуса вршења судијске дужности, па тиме и ускраћивања странкама права на суђење у разумном року. Разлог који је подносилац приговора као субјективне природе навела је неприхватљив, јер се од судије поред тога што се очекује да спор реши квалитетно и да спор реши у разумном року, а у тај рок спада и време израде одлуке.

Поред тога подносилац приговора имајући у виду број предмета у раду, а који очигледно је био такав да подносилац приговора није била оптерећена у раду, није посвећивала довољно пажње решавању старих предмета. Број таквих предмета је сваке од посматраних година био мали, па се он ни на крају године није смањивао. Ово указује да подносилац приговора није посвећивала довољно пажње њиховом решавању, односно да је, обзиром на оптерећеност у раду, могла да је применила ефикасно правничка знања и процесне одредбе, решавала би и овај мали број нерешених старих предмета, а што није чињено, па из тога Високи савет судства утврђује да подносилац приговора непоседује довољан ниво оспособљености да би била бирана за судију.

На основу свих изнетих чињеница и разлога Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС